

Sambori

Un dia, Sergio Pérez Rodríguez, un estudiant de l'ESO, es va despertar amb una sensació estranya, notava com les seves cames no arribaven al final del llit (la qual cosa sempre passava), quan va obrir l'ulls va notar com en tocar el llit sentia un estrany plomatge, es va alçar i no arribava a la cadira del seu escriptori, quan, va veure el seu reflex en la finestra i quasi cau de boques, en aqueix moment va saber el que havia passat. S'havia transformat en una àguila. Automàticament va pegar un crit que per si no fora poc va alarmar a tota la seva família, la qual va anar corrent a esbrinar que va passar, Sergio no sabia que fer, va intentar volar però no ho va aconseguir, només va aconseguir fer molt més soroll, i, quan la seva família estava a punt d'entrar va haver de parlar amb ells a través de la porta.

-No...no passa res (va dir Sergio tartamut) No entreu val?

-Perquè? (va dir la seua família a l'uníson)

-Esque...

Ràpidament van obrir la porta, i van veure a Sergio transformat en una àguila enmig de l'habitació, tots van cridar, Sergio inclòs.

Va haver-hi un silenci, d'uns 20 segons. Àfrica, la seva germana, va intentar trencar el gel dient.

-Que ha passat?(va dir amb veu terroritzada) Sergio no el sabia així que va respondre "nose" amb una veu estranyament acostumada.

Com sempre la seva mare ho va obligar a anar a classe portara les pintes que portara. Fins i tot sent una àguila no podia creure això de volar, es passava la major part del temps volant, li semblava recomfortable i segur, es va pujar damunt del metre a gaudeix com, gràcies a la seva velocitat, passava l'aire pel seu pic, cap i ales. Quan va arribar al va col·legiar no hi havia ningú.

Va pensar que igual no seria l'única persona a la qual li passara això, no hi havia ningú, es repetia aqueixa frase mentre buscava a algú desesperat pel col·legi no hi havia llum, però *vió llum eixir d'una aula del col·legi, era un projector. Estava encés, malgrat les seves condicions que eren horroroses, Sergio podia veure dins gràcies a les cantonades inexistents i forats per on estava el cablejat, el rar és que projectava una pantalla completa, però la seva lent estava completament destrossat, en la pantalla projectada estava la part de "inici" de Google on algú escribia "metamorfosi" i va posar imatges i eixien granotes cullerots etc... Hi havia una foto de la classe de Sergio sencera, Sergio estava paralytitzat, gelat, sentia esgarrifances per totes les parts del seu nou cos *aplumado, no hi havia ningú ni un ordinador connectat al projector destrossat. El va pensar que era una broma de mal gust, però fins ara ningú havia transformat a un humà en un animal. Va ser a buscar aqueix ordinador, al cap d'una estona Sergio cansat va decidir mirar al pati, finalment va trobar aqueix feliç ordinador en el tronc d'un arbre continuava tenint la foto de la classe sol que l'ordinador (que estava pitjor que el projector), va començar a ratllar un a un cada company i companya posant el vídeo de com el feien, un company seu es va transformar en un bou, i... no, no va durar més que quan la seva família arribava, una altra companya seva, més del mateix. *Vió com tots i cadascun dels seus companys moria sense cap mena de condolença, això va cabrejar tant a Sergio que li va pegar un colp tan fort a l'ordinador que quasi ho trenca... quasi tota la pantalla es va apagar només quedava la part del calendari.

- Aquest plomatge t'ha salvat atuell del dimoni (va dir Sergio en el to més cabrejat en el qual havia estat)

-En aqueix cas el teu plomatge t'ha condemnat (va dir una veu molt greu que eixia de l'ordinador)

El calendari va començar a anar a una velocitat molt gran, tant que ni es veia, Sergio *sentia com passaven els anys en segons i els segles en minuts, però el no envellia.

-AYUD... (només li va donar temps a dir això)

Quan va despertar ténia ganes de plorar, mai es va imaginar una àguila plorant, ténia molta fam...Va volar per a veure alguna cosa de menjar, quan estava a punt de morir de fam va trobar un ratolí, que es va menjar sense miraments, i, ignorant el prat on havia caçat el ratolí es va tombar en la copa d'un *arbol i es va adormir el que ho va fer despertar del tot.

-Desperta, desperta

del primer que Sergio es va assabentar va anar que el seu plomatge havia canviat ara era blanc amb alguns punts negres en les ales, del segon, que això només acaba de començar